

YENİDEN DOĞMALISIN

Bu kitap Kutsal Ruh
Tanrı hakkındadır.

Multi-Language Publications

Bringing the Word to the World

Original text produced by the Institutional Ministries
Committee of the Commission on Special Ministries of the
Wisconsin Evangelical Lutheran Synod.

Copyright © 2000
Revised 2013

Text adapted by Multi-Language Publications of the
Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

The Turkish language edition Copyright © 2016
Printed in 2016

All cover and black and white illustrations are the work of
Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved
by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from the Holy Bible, New International
Reader's Version.

Copyright © 1996, 1998 by International Bible Society.
Used by permission of the International Bible Society.

Level 1, Book 11

İçindekiler

Başlangıç	1
Bölüm – 1: İlk Doğuş Hakkında	3
Bölüm – 2: Yeniden Doğmuş Olmak	19
Bölüm – 3: Diriliş Yaşamı	31
Bölüm – 4: İmandaki Yeni Yaşam	43

Başlangıç

Bu kitap Kutsal Ruh Tanrı hakkındadır; dolayısıyla Kutsal Ruh'un bizi nasıl Hristiyan yaptığı ve Hristiyan imanında bizleri nasıl koruduğu hakkındadır.

Yeniden doğuş hakkında öğrenmeniz için Tanrı yardımcınız olsun.

İsa Nikodemus'a yeniden doğması gerektiğini anlatıyor.

Bölüm – 1

İLK DOĞUŞ HAKKINDA

İsa Mesih Yeruşalim'deyken, Nikodim adlı bir adam bir gece O'nu ziyaret etmek için geldi. Bu kişi Yahudiler'in dini önderlerinden biriydi. Nikodim Mesih'in öğrettikleri hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu. Ama Mesih onu oldukça şaşırttı. İsa ona şu karşılığı verdi: *"Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez"* (Yuhanna 3:3).

Elinizdeki kitap Mesih'in burada ne demek istediğinin açıklamasıdır. Mesih'in söylediği üzere, yeniden doğuş gereklidir. Çünkü yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliği'ne (*cennete –sonsuz yaşama*) giremezsiniz.

Şimdi bu '*yeniden doğuş*' ifadesini bir kimse merak edebilir ve "*yeniden doğmak nedir?*" diye düşünebilir. Acaba ilk doğuşumuzda yanlış olan şey nedir ki, ikinci bir doğuş gerekli olsun?

Bu bölümde şunları göreceksiniz:

- * ilk doğuşumuzda ne kadar ölü olduğumuzu;
- * ilk doğuşumuzda ne kadar kör olduğumuzu;
- * ilk doğuşumuzda nasıl Tanrı'ya düşman olduğumuzu; ve
- * niçin kendi kendimizi kurtaramayacağımızı.

Ancak İncil bize yanlış bir şey olduğunu söylüyor. Mesih Nikodim'e "*Bedenden doğan*

bedendir (insandan insan doğar)" dediğinde (Yuhanna 3:6), insanda olan eksikliğe (yanlışığa) dikkat çeker. Yani insan, insandan başka bir şey doğuramayacağına göre, insandan melek doğmayacağı için, küçük bebekler bile yetişkin insanın günahlılığı ile doğarlar.

Gördüğünüz üzere günahlılığı ailemizden miras alıyoruz. Ailemizden ten rengimizi, saç ve göz rengimizi aldığımız kadar kesin, bizler benzer şekilde günahı ailemizden alıyoruz. Bu yüzden Kral Davut şöyle dedi:

Mezmun 51:5 Nitekim suç içinde doğdum
ben, Günah içinde annem bana hamile
kaldı.

Sahip olduğumuz bu kötü mirasa **orijinal günah** diyoruz. Orijinal günah doğumumuzla birlikte sahip olduğumuz günahlılık durumudur. Biz bu kötü mirasa sahibiz çünkü ailemiz günahlıdır; ve onların aileleri ve büyük büyük atalarımız günahkâr doğmuşlardı. Adem ve

Havva'ya kadar geriye gidersek, ilk ailemiz ilk günahkârlardı.

Özetlersek

- Yeni doğmuş bebekler masum görünmesine rağmen günahlı doğmuşlardır.
- Mesih İsa günahlı insandan günahlı insanlar doğacağına dikkat çekmiştir.
- Kral Davut da bebeğin ana rahminden itibaren günahlı olduğunu hatırlatmıştır.
- Bizler günahlılığımızı Adem ve Havva'dan miras aldık.
- Bu kötü mirasa orijinal günah diyoruz.

Kutsal Yazılar pek çok şekilde orijinal günahı ortaya koyar (Efesliler 2): *“Ve sizler, suçlar ve günahlar içinde ölüyken...”* Tanrı'ya göre günahlı olmakla ölü olmak benzer şeydir.

Bir bebek kendi bedeni içinde canlıdır. Ancak bedeninde ve canında ilk günahın ve ruhsal ölümün mirası vardır. Bizler yaşar ve ölürüz. Fiziksel ölüm de bu ilk günahın sonucudur.

Ancak canımız (ruhumuz) biz doğduğumuz andan itibaren günahlıdır.

Ruhsal anlamda ölü olmak, bir kimsenin kendi kendisini kurtarması umudunu yok ediyor. Bu durumda kurtarılmak, Hristiyan olmaya karar vermek kadar kolay bir şey gibi karşımıza çıkıyor. Böylece bir kimsenin bir gün Mesih'e iman etmeye karar vermesi, bazen kişinin kendi kendisini kurtarması gibi düşünülebiliyor.

Ancak Kutsal Yazılar bizleri böyle düşünmeye bırakmıyor. Eğer bizler ruhsal anlamda ölü isek, bizler iman etmek üzere Hristiyan olma kararı veremeyiz. Ölü bir kimsenin mezardan kalkmaya karar veremeyeceği gibi... Ölüler kalkmak ya da başka bir şey yapmak için karar vermezler; veremezler. Çünkü onlar ölüdürler!

Bazı insanlar On Emir'i tutmak için itaat etmeye çalışırken bazıları bunu yapmıyor. Bazıları kimseler başkalarından daha iyi bir hayat yaşıyor. Ama bütün bunlar samimi bir

Hristiyan olmakla aynı şey değildir. Tanrı insanın derinliklerinde olan günahı görüyor. Tanrı bütün insanların günahkâr olduklarını görüyor. Çünkü insanlar günahlarında ölüdürler. Öyleyse insanlar kendiliklerinden *'yaşama gelme –ölümden dirilme'* kararı veremezler.

- Eğer İncil bizlere yasadızlığın suçları içinde ölü olduğumuzu söylüyorsa;
- eğer bizler ruhsal anlamda ölü olduğumuz için kendi kendimize dirilme kararı alamıyorsak;
- eğer bazı insanlar diğerlerinden daha iyi bir hayat yaşasa bile, Tanrı insanın derinliklerinde olan günahı görüyorsa yani insanda ölümcül bir günah halen varsa; bir kimsenin kendi kendisini kurtarması umudu yoktur.

İncil insanın ruhsal anlamda ölü olması durumunu *'ruhsal körlük'* olarak da tanımlamaktadır:

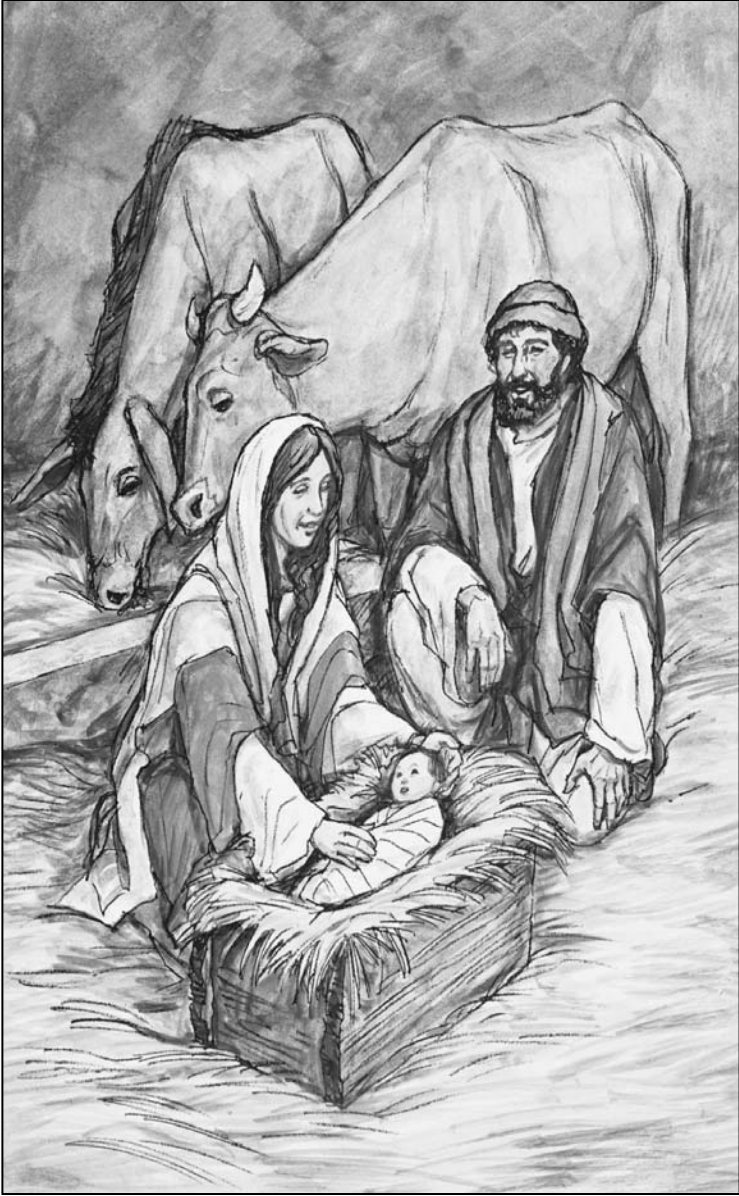
II.Korintliler 4:4 Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı (şeytan) onların zihinlerini kör etmiştir.

Bu ruhsal körlüğü başka bir ayette şöyle görmekteyiz: Tanrı insanların görebilen gözleri olduğu halde ruhsal gerçekleri göremediğinden bahsediyor.

Hezekiel 12:2 İnsanoğlu, asi bir halkın arasında yaşıyorsun. Gözleri varken görmüyor, kulakları varken işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir.

Bizler gözlerimizle fiziksel şeyleri görebiliriz. Ancak canlarımız için çok daha önemli olan ruhsal şeyleri –*Mesih İsa'yı*– göremeyiz.

Buradaki resim şudur: Tanrı gözlerimizin önüne büyük bir armağan (O'nun Oğlu –İsa Mesih) koydu. Tanrı bizlerin önüne tek umudumuz ve günahattan tek kurtuluş yolumuz olan

Meryem bebek İsa'yı kundağa sarıp yemliğe yatırdı.

Kurtarıcımız olan Mesih'i koydu. Fakat bizler günahta doğuyoruz, bu yüzden bizler Mesih'e karşı körüz. Bu yüzden Kurtarıcımız'ı göremiyoruz ve kendi çabalarımızla O'nu bulamıyoruz. Bu yüzden ayet, *'insanlar gerçeğe inanmasın diye şeytanın gözümüzü kör ettiğini'* yazıyor. Yani şeytan günahlı zayıflığımızı bize karşı kullanıyor. Böylece gözlerimiz Mesih İsa'yı göremez oluyor.

Özet olarak; ruhsal anlamada kör doğuyorsak; ve körlüğümüz günah işlemeye devam etmemize sebep oluyorsa, bizlerin Mesih'e gelmesine şeytanın engel olduğu açıktır.

Bundan başka İncil bize günahta ölü olduğumuz hakkında şunu da söylüyor *"benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de"* (Romalılar 8:7). Başka bir ifadeyle bizler doğumumuzdan itibaren günahlılığımız sebebiyle Tanrı'ya düşman durumdayız.

Ancak bazı kimseler “Tanrı’dan yana olmak isteyen kimseler var” diyebilir. Tarih boyunca insanlar Tanrı hakkında düşünmüş ve araştırmışlardır. Onlar belki de Tanrı’ya düşman olmayı düşünmeksizin Tanrı’yı yanlış yerlerde aradılar ve sahte tanrılara tapındılar.

Pek çok insan neden sahte inanışlara gidiyor? Çünkü onların gerçek iman ile yapacak bir şeyleri yok. Çünkü gerçek Tanrı’nın düzenlemelerine itaat etmek istemiyorlar. Fakat insanlar kendi isteklerine göre yaşamak için sahte tanrılara gidiyorlar. Örneğin Tanrı “evlenene kadar paklığını koru; eşine sadık kal” diye emrediyor. Ancak insanlar Tanrı’ya itaat etmek istemediklerinden başka inanışların ve felsefelerin ardından gitmeyi seçiyorlar. Bu da gösteriyor ki, insanlar Tanrı’ya ve O’nun düzenlemelerine karşı geliyorlar.

Unutmayın, işlediğiniz her günah Tanrı’ya karşı isyan demektir. Kişiler işledikleri her bir günahta Tanrı’ya karşı düşmanlık eylemi içindedir. Günahlı insan Tanrı’ya düşman

olduğu için, Tanrı Oğlu Mesih'ten de hoşnut olmayacaktır. Bu gerçeği İncil'de Mesih'in anlattığı bir meselde şöyle görüyoruz:

Markos 12:1 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. "Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı. 2 Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı.

3 Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi.

4 Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşığıladılar.

5 Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.

6 "Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. 'Ođlumu sayarlar' diyerek bağcılara en son onu yolladı.

7 "Ama bağcılar birbirlerine, 'Mirasçı budur,

gelin onu öldürelim, miras bizim olur' dediler.

8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.

9 "Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.

Mesih'in anlattığı bu meselde Tanrı bir bağ sahibi gibi temsil ediliyor. Bağ sahibi tuttuğu işçilere oğlunu gönderiyor ama onlar bağ sahibine itaat etmek istemediklerinden onun oğlunu öldürdüler. Çünkü bağ sahibinden nefret ediyorlardı (krş. Markos 12:11-13).

Böylece Mesih'in dünyadaki hizmeti boyunca insanların O'ndan nefret ettiği görüyoruz. Başta halkın dini önderleri Mesih'ten nefret etti ve sonunda O'nu çarmıha gerip öldürdüler. Bu insanlar Mesih'ten neden nefret ettiler? Çünkü onlar günahkârdılar ve Mesih'e iman etmek istemediler.

- Bu yüzden İncil, insanın günahkâr doğmasından dolayı Tanrı'ya düşman olduğunu;
- ve bunun da insanın günahlı doğasını ispat ettiğini görüyoruz.
- Bu yüzden de insanlar gerçeğin yerine yalanı sevip Tanrı'ya itaat etmek istemiyorlar.

Öyleyse bizler nasıl kimseleriz? İncil bize tamamen günahlı olduğumuzu söylüyor. Bu da gösteriyor ki, günahta ölü doğmak, günahtan dolayı kör olmak sebebiyle bizler Tanrı'ya düşman kimseleriz.

Bu gerçekler kendi kendimize Hristiyan olamayacağımızı göstermektedir. Bir kimsenin ölmüş birine bağırarak ayağa kalkmasını söylediğini düşünün. Ölü kimsenin kalkması mümkün mü? Hayır. Benzer şekilde bir kimsenin kör birine bağırarak görmeyi emrettiğini düşünün. Bu kişinin görebilmesi mümkün mü? Hayır. Bu yüzden bir kimsenin

kendi kararıyla Hristiyan olması mümkün değildir. Fakat insan için mümkün olmayan Tanrı için mümkündür.

Gözden Geçirme

Nikodim adlı kişi Mesih'le konuşmak için geldiği zaman Mesih bu kişiye cennete girmek için “*yeniden doğmalısın*” demişti. Çünkü insan ilk doğuşta ailesi gibi günahlıdır. İlk doğuşta kişi ailesinden gelen günahı miras almıştır. Ve bu günah sorunu Adem ve Havva'ya dayanmaktadır.

Bunun sonucu olarak bizler orijinal günahtan dolayı ruhsal anlamda ölü kimseler olarak doğmaktayız. Ölü birinin kendisi için bir şey yapamayacağı gibi, bizler günahtan dolayı kendimizi kurtaramayız ve bizler kendi kendimize Hristiyan olma kararı alamayız.

İlk doğuşumuzda orijinal günahtan dolayı bizler ruhsal körlükle doğuyoruz. Tanrı bizlerin gözü önüne Kurtarıcı Mesih'i koyduğu halde bizler ruhsal olarak kör olduğumuz için kendi kendimize kurtuluş kararı vermek üzere Mesih'e gelemiyoruz.

Diğer yandan İncil bize ilk doğumumuzla birlikte Tanrı'nın düşmanları olduğumuzu söylüyor. İşlenen her günah Tanrı'ya karşı bir düşmanlık eylemidir. İnsanlar Tanrı'dan nefret edip gerçeğin yerine yalanı sevdikleri için, Tanrı'nın emirlerini izlemek yerine Kurtarıcı Mesih'i çarmıha gerip öldürdüler.

İlk doğuş ile insan, ruhsal anlamda ölü ve ruhsal olarak kör bir durumda olduğu için Tanrı ile savaşır bir haldedir. Tanrı'ya düşman bir durumda olduğu için insanın kendini kurtarabilmesi mümkün değildir. Bu yüzden insanın kendisini ya da başka bir insanı da kurtarması söz konusu değildir. Sadece Tanrı bizim kurtuluş umudumuzdur.